

До господин
Александър
Каракачанов
кмет на София

Драги Сашо,

Отдавна чаках някой приятел да стане кмет, за да намеря връзки за осъществяването на една своя детинска мечта. А именно:

1) Моля те, върни на улиците, площадите, градините, ако може и на училищата и т. н. в София, техните оригинални имена; отпреди времената на мракобесие. Това донякъде ще позакърпи скъсаната връзка с благородното ни минало.

2) Моля те, в началото и в края на всяка улица сложи по една табелка, указваща за съответната улица откога докога как се е казвала. Това ще е съжи вярвщ документ за градската ни история.

Ако в кметството не сунгат парите за тази операция, сигурен съм, че ще се намерят възрожденци, и то не един и двама — хора и фирми, които да те подкрепят финансово.

Позволи ми, моля те, и една препоръка: да бдиш зорко, що то да не се допусне рушене на статукте и другите паметници на тоталитарния режим. Нека не повтаряме режима, който унищожил културата, създадена преди него. Въпросните паметници са исторически документ за срамната епоха, в която живяхме, който, нека напомня на идващите след нас откъде идват така, както останките от концлагерите и газовите камери останаха като белег и спомен от една рана, която не зараства с десетилетия.

Нещо повече, бих се радвал да видя възстановени по местата им

чистателски паметък

затулените в суматохата паметници. В частност, моля те, върни паметника на три пъти героя на НРБ Леонид Илич Брежнев — там, в градинката срещу Университета, така както в Лондон от векове спокойно си седи дървникът, на който кралят Хенрих VIII е отрязал главите на половин дузината си жени.

Пожелавам ти успех в изборната кампания и очаквам отговор.

Твой
МОНИ ПАСИ

6 октомври
1990

Post scriptum

Приятелю Александре,
Когато преди месец ти пратих горните редове чрез „Екополитика“, аз се надявах на скорошен отговор, но ти явно предпочете, мълчейки, да не афишираш обещиите ни партийни пристрастия. Надявам се, че тук, на страниците на надпартийна „Култура“, ще станеш мукаят да се произнесеш по повдигнатите въпроси около „инвентаризацията на комунизма“ и да се включиш в работата на създадения ad hoc комитет.

Използвам случая да допълня горното с още една молба от

името на избирателите си. Моля те, вземи в ръцете си и софийските гробища и ги превърни в паметник на задаващата се култура, който всички ни ще посрещне, приютн и смири. Така правят кметовете и в цивилизовани те градове по света, а тем паче това е нужно у нас, където социализмът превърна гробището в единствената необходимост, към чиято липса гражданинът трудно може да се нагоди.

По тази, а и по други теми, ще ти пиша пак (но ще продължа в „Екополитика“, че хонорарите там са по-високи), и изобщо ще продължавам все да ти пиша, докато ти и министърът не вземете да оправите телефоните в града.

Желая ти бодрост.

Твой СОЛОМОН

6 ноември
1990 г.

КУЛТУРА

Брой 46, 16 ноември 1990 г.